

strækninger og Udsigtsbælter, afholder Ministeriet alle hermed forbundne Udgifter, medens Udgifterne ved Vedligeholdelsen heraf samt alle Udgifter ved de øvrige i Paragrafen omhandlede Foranstaltninger afholdes af vedkommende Kommunalbestyrelser.

De anførte Bestemmelser om Lys-signalanlæg, Udsigtsbælter og Afløbsstrækninger gælder kun de Foranstaltninger, der udføres i Medfør af nærværende Lov, hvorimod Udgifterne ved Drift og Vedligeholdelse af tilsvarende Foranstaltninger, hvorom der er givet Paalæg før denne Lovs Ikrafttræden, afholdes efter de hidtil gældende Regler.

Bestemmelserne i nærværende Paragraf og i § 34 kommer til Anvendelse paa Veje og Gader, der er aabne for almindelig Færdsel i Færdselslovgivningens Betydning, d. v. s. at disse Bestemmelser ogsaa kommer til Anvendelse paa private Veje og Gader, naar blot den paagældende Vej eller Gade rent faktisk staaar aaben for og benyttes til almindelig Færdsel.

Stk. 5 svarer til Færdselslovens § 4, Stk. 4, der foreslaas ophævet tillige med Færdselslovens § 4, Stk. 1.

Til § 33.

Bestemmelserne i denne Paragraf svarer til Færdselslovens § 33, Stk. 2 og 3, der samtidig foreslaas ophævet. I Henhold til Stk. 2 kan tidligere meddelte, ikke tidsbegrænsede Tilladelser, for saa vidt angaar Hovedlandeveje og Hovedlandevejsgader, tilbagekaldes.

Til § 34.

Stk. 1 svarer til Stk. 1 i Færdselslovens § 33, der foreslaas ophævet, idet man dog nærmere har præciseret de Foranstaltninger, hvorom der bør forhandles med vedkommende Politimester.

Da Vejbelysningen ofte er uheldig indrettet eller saaledes anbragt, at den ikke tjener til Fremme af Færdselssikkerheden, har man fundet det ønskeligt, at der i Stk. 2 tilvejebringes Hjemmel for Ministeriet for offentlige Arbejder til at udfærdige almindelige Regler for Vejbelysning, ligesom det foreslaas at give Ministeriet Bemyndigelse til at udfærdige almindelige Regler for Lysregulering i Vej- og Gadekryds.

Til § 35.

Ifølge Loven om Byplaner af 29. April 1938 kan Indenrigsministeriet efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen godkende en Byplan for vedkommende Kommune eller en Del af denne, hvorhos der for enhver Købstad og for enhver anden samlet Be-

byggelse, der overvejende udgøres af Bygninger til andet end Landbrugsformaal, og som omfatter mere end 1 000 Indbyggere, inden 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning skal tilvejebringes en Byplan.

Efter Lovens § 2 kan der i en Byplan træffes Bestemmelse om:

1. Vejes Beliggenhed, Retning og Bredde, Byggelinier og Hjørneafskæringer, Vejes indbyrdes Tilslutning samt om, at der fra de til planlagte Hovedveje grænsende Arealer ikke skal have Adgangs- eller anden Facaderet til Vejene.
2. Beliggenheden af Torve og andre til almindelig Færdsel bestemte Pladser.
3. Beliggenheden af Spor- og Ledningsanlæg.
4. Beliggenheden af offentlige Bygninger og Anlæg, derunder Sports- og Legepladser, Flyvepladser, Havnearealer, Lystanlæg, Parker samt Kirkegaarde.
5. Bebyggelsesarter og deres Fordeling paa Omraadet, derunder i Henseende til Benyttelse, saasom til Bolig-, Forretnings- eller Industriformaal.
6. Byggegrundenes Dybde, Bredde og Arealindhold.
7. Bebyggelsens Beliggenhed og Udstrækning paa Grundene og om Bygningers indbyrdes Afstand.
8. Bebyggelsens ydre Udformning, saasom i Henseende til ensartede Højder og Tagformer.
9. Bevaring af et Omraade i Overensstemmelse med dettes hidtidige Karakter i Henseendetil Bebyggelse og Beplantning.

Paa tilsvarende Maade kan der for Omraader paa Landet og paa Købstæders Markjorder, der ikke er inddraget under bymæssig Bebyggelse, udfærdiges Markplaner, der kan indeholde Bestemmelser om de under 1—3 omhandlede Emner og om Regulering i Hovedtræk af de i 4 og 5 omhandlede Forhold.

Efter Loven er de paagældende By- og Markplaner saaledes helt unddraget Amsraadenes og Ministeriet for offentlige Arbejders Indflydelse.

Da Fastlæggelsen af de under 1 anførte Vejforhold kan være til Hinder for eller vanskeliggøre Gennemførelsen af Vej-anlæg, der af Ministeriet for offentlige Arbejder ønskes udført, eller hvortil dette Ministeriums Godkendelse i Henhold til nærværende Lov udkræves, maa det anses for meget uheldigt, at disse Spørgsmaal i Medfør af Byplanloven kan afgøres helt uden om Ministeriet for offentlige Arbejder. Som Følge heraf og i Konsekvens af, at Vedtæg-